

با اعلام فوری آتش بس جنگ را متوقف کنید جنگ برای اکثریت اهالی فاجعه آفرین و برای اقلیت لاشخوران جنگی ارمغان آور نگ و نفرت بر جنگ افروزان و جنایتکاران جنگی سرنگون باد حکومت های جنگ طلب و دیکتاتور

- بیانیه‌ی کانون صنفی معلمان تهران در دفاع از صلح و مخالفت با جنگ‌افروزی

- بیانیه‌ی کانون نویسندگان ایران درباره‌ی حمله‌ی تجاوزکارانه‌ی اسرائیل به ایران

- زنده همبستگی علیه جنگ طلبان و سرکوبگران:

1- کوکب بداغی پگاه :خانه‌ی ما، خانه‌ی شماست.

2- محمد حبیبی :

بارها نوشتیم که با هر جنگ و بویژه

حمله به میهن و مردمانش مخالفیم

- ادامه اعتراضات آموزش دهندگان نهضت سوادآموزی کشور نسبت به عدم تبدیل وضعیت و گوش
ناشنوای مسئولان

- کانال کارگران گروه ملی فولاد:

وقتی بی‌توجهی به معیشت کارگران بوی خیانت می‌دهد

- آزادی جمیل محمدی از اعضای هیات مدیره اتحادیه آزاد کارگران ایران از زندان اوین

*بیانیه‌ی کانون صنفی معلمان تهران در دفاع از صلح و مخالفت با جنگ‌افروزی

ما معلمان، هر روز با کودکان سر و کار داریم. کودکانی که با چشم‌های پرسشگر، به دنبال فهم جهان هستند؛ جهانی که قرار بود جای یادگیری، دوستی و رویا باشد، نه صحنه‌ی انفجار، تخریب و مرگ.

ما با اندوه عمیق، نظاره‌گر گسترش جنگ در منطقه‌ای هستیم که سال‌هاست از حق صلح محروم مانده است.

سکوت در برابر آنچه این روزها در ایران، می‌گذرد و این حجم از خشونت و نفرت برای ما امکان پذیر نیست.

ما در برابر هیچ قدرت نظامی، مذهبی یا سیاسی سر فرود نمی‌آوریم اما از کودکان به خاطر رنج و فشاری که تحمل می‌کنند، شرمساریم.

آنچه حاکمان اسرائیل و تندروهای داخلی در حق مردم روا می‌دارند، جنایت است. و ما حق داریم به عنوان یک نهاد صنفی مستقل، هشدار دهیم که:

-هیچ کشوری با مشت گره کرده، صلح نمی‌سازد.

-هیچ ملتی از آوارگی، امنیت نمی‌آموزد.

-ما باور داریم که صدای ما معلمان باید صدای صلح باشد. و این صلح، نه به معنای سازش با ظلم، بلکه به معنای ایستادن کنار انسان‌ها به ویژه کودکان بی‌گناه است.

-ما با صدای روشن اعلام می‌کنیم که:

- با هرگونه جنگ افروزی، از هرسو، مخالفیم.

-با خشونت، چه به نام خدا، چه به نام وطن و حتی به نام آزادی مخالفیم.

-ما با خاموشی در برابر رنج مردم، مخالفیم و

از تمام نهادهای مدنی، صنفی، فرهنگی و آموزشی می‌خواهیم که در برابر عادی‌سازی خشونت، ایستادگی کنند و صدای همبستگی انسانی را بلند نگه دارند.

در جهانی که کودکان بی‌پناه هستند، ما نمی‌خواهیم بی‌تفاوت باشیم.

در جهانی که سیاستمداران با سلاح سخن می‌گویند، ما می‌خواهیم با واژه، با آموزش و با وجدان، حرف بزنیم.

ما برای فرزندانمان صلح می‌خواهیم.

صلحی پایدار برای آینده‌ای روشن و جهانی عاری از هر گونه خشونت.

با احترام

کانون صنفی معلمان ایران (تهران) ۲۶/۳/۱۴۰۴

***بیانیه‌ی کانون نویسندگان ایران درباره‌ی حمله‌ی تجاوزکارانه‌ی اسرائیل به ایران**

اکنون شمار کشته‌ها به صدها تن رسیده و از جای‌جای تهران و شهرهای دیگر ایران دود جنگ برخاسته است .

اسرائیل که ماه‌هاست مردم غزه را به خاک و خون می‌کشد و بازماندگان را در قحطی و گرسنگی به کام مرگ می‌کشانند، اکنون دامنه‌ی جنگ‌افروزی و تجاوزکاری‌اش را با طرح «خاورمیانه‌ی جدید» به خاک مردم ایران کشانده است. مردمی که سال‌ها در برابر سرکوب و جنایات جمهوری اسلامی ایستاده‌اند، زیباترین فرزندان‌شان را در کشتارهای خیابانی و اعدام‌ها و زندان‌ها و بازداشتگاه‌ها از دست داده‌اند و همزمان فقر و فساد و تبعیض سازمان‌یافته را تاب آورده‌اند، اکنون رد چکمه‌های دشمن خارجی را نیز بر گلوی خود احساس می‌کنند.

جنگ رژیم فاشیستی که بنایش بر اشغال و نسل‌کشی است با حکومتی که پایه‌های خود را بر ریختن خون مخالفان و آزادیخواهان بنا نهاده است، تنها جان و زندگی مردم را تباہ نمی‌کند بلکه سال‌ها مبارزه برای تحقق آزادی و برابری را نیز متوقف می‌سازد و چه بسا به عقب می‌راند. اکنون بیم آن می‌رود که دستاوردهای جنبش آزادی‌خواهی ۱۴۰۱ که خود از پس خیزش‌های متعدد پیشین برآمده بود، در هنگامه‌ی این تجاوز محو شود و در زمین سوخته‌ی پس از آن ناسیونالیسم افراطی، راست افراطی و فاشیسم نو بروید. خاصه این که برای هر دو طرف، اسرائیل و جمهوری اسلامی، جنگ «نعمت» است و از آن ارتزاق می‌کنند. اسرائیل که به تأسی از رهبرانش می‌تواند هر جنبنده‌ای را هدف مشروع خود بداند، اکنون به مدد رسانه‌های جریان اصلی، موج عمومی شکل گرفته علیه نسل‌کشی در غزه را واپس می‌راند و جمهوری اسلامی نیز با تکیه بر ایده‌ی بنیانگذار خود، «بریزید خون‌ها را زندگی ما دوام می‌یابد»، دست‌به‌کار بسترسازی برای بازداشت و کشتار مخالفان خود شده است و گماشتگان‌اش در فضای مجازی وعده‌ی خلق «۶۷» ای دیگر را می‌دهند .

این همه زیر چشم جهانی رخ می‌دهد که در آن دو قطب رسانه‌ای از دو سو صداهای مستقل را می‌بلعند: قطبی که از تجاوز آشکار نظامی حکومتی شهره به کودک‌کشی تصویری منجی‌گونه می‌سازد و قطبی دیگر که چهره‌ی سرکوبگر جمهوری اسلامی را زیر برچسب دفاع از وطن پنهان می‌کند. شادی مردم از دیدن مرگ قاتلان‌شان، هرگز به معنای آغوش گشودن به روی تجاوز به خاک و زندگی‌شان نیست. اما مردم چگونه در شرایط فیلترینگ حکومتی، ناامنی و اضطراب جنگ و بمباران رسانه‌ای، صدا و موضع راستین خود را بیابند؟ چگونه همبستگی و نیروی عظیم خود را برای حمایت از یکدیگر به جریان بیندازند؟ چگونه برای توقف این ماشین کشتار چاره‌ای بیندیشد؟

نه نیروی متجاوز خارجی و نه نیروی سرکوبگر داخلی، هیچ یک حق ندارند عاملیت و اراده‌ی مردم را در تعیین سرنوشت خویش غصب کنند. حق هر ملتی است که مقابل تجاوز به خاک خود بایستد، همانگونه که حق هر ملتی است که در برابر حاکمیت آزادی‌کش سر تسلیم فرود نیاورد .

سکوت جهان در برابر این تجاوز، به بهانه‌ی ماجراجویی و ستم‌پیشگی حاکمیت ایران، تنها ابعاد فاجعه را عظیم‌تر خواهد کرد. کانون نویسندگان ایران تجاوز آشکار اسرائیل به خاک ایران را محکوم می‌کند و از نویسندگان آزادیخواه، روشنفکران و نهادهای همسو در ایران و جهان می‌خواهد که در نقش راستین و آگاهی‌بخش خود ظاهر شوند و دوقطبی حاکم بر رسانه‌ها را به نفع شنیده شدن صدای مستقل مردم و تقویت جنبش‌های آزادیخواهانه‌ی آنان بشکنند.

کانون نویسندگان ایران ۲۶ خرداد ۱۴۰۴

***زنده همبستگی علیه جنگ طلبان و سرکوبگران:**

1- کوکب بداغی پگاه :خانه‌ی ما، خانه‌ی شماست.

وقتی شرایط سخت و روزهای پرچالش، شما را از دیار خود دور می‌کند، آرامش خانه ها را می شکند بدانید که اینجا، در #ایذه دروازه‌های دل ما به رویتان باز است.

اینجا در سرزمین سربلندان زاگرس در قلب ایل بختیاری جایی هست برای شما نه به عنوان مهمان که به عنوان خویشتاوند دل، همسفر رنج و هم قسم زندگی ایذه شهر سنگ نگاره ها و دشت های آغشته به شرافت با نان گرم، چای آتشی و غروری آمیخته با مهربانی در انتظار قدم های شماست آماده‌ایم پناهگاهی امن و مکانی برای آرامش شما باشیم.

اینجا کوه ها هنوز ایستاده اند مثل غیرت مردمانش

شما از مایید و این خاک، از آن شما بیاید که خانه ی ما خانه‌ی شماست

ما رنج را می شناسیم با زخم و خاک بزرگ شده ایم دردتان برای ما غریبه نیست

و اگر قرار است این #وطن دوباره قد راست کند دست در دست هم از همین جا آغاز خواهیم کرد

با جان و دل پذیرای شما هستیم عزیزانم.

کوکب بداغی پگاه / معلم ایذه

2- محمد حبیبی :

بارها نوشتیم که با هر جنگ و بویژه

حمله به میهن و مردمانش مخالفیم

متأسفانه عاملیت نداشتیم/ نداریم.

آپارتمان کوچکی داریم در اندیشه شهریار ،

مهربانانه و صمیمانه پذیرای هر دوست و هموطنی هستیم که در این شرایط نگران ماندن در تهران هست.

در این مورد عاملیت داریم.

#همبستگی

محمد حبیبی کنشگر فرهنگی

***ادامه اعتراضات آموزش دهندگان نهضت سوادآموزی کشور نسبت به عدم تبدیل وضعیت و گوش ناشنوای مسئولان**

روزدوشنبه 26 خرداد، آموزش دهندگان نهضت سوادآموزی بعد از سال 92 کشور از ادامه اعتراضات دامنه دارشان نسبت به عدم تبدیل وضعیت و گوش ناشنوای مسئولان با سفر به تهران و برپایی تجمع خبر دادند.

تجمع کنندگان به خبرنگار رسانه ای گفتند: در هفته‌های قبل، برای چندمین بار به تهران مراجعه کردیم و خواستار روشن شدن وضعیت استخدامی خود شدیم اما باز هم پاسخ روشنی نشنیدیم؛ ما بعد از ده سال کار جهادی در مناطق روستایی و صعب‌العبور کشور، هنوز بلاتکلیفیم.

این آموزش دهندگان، خواستار جذب به صورت حق التدریس با بند پ تبصره 8 قانون بودجه سال جاری هستند و این چندمین بار است که برای تحقق این هدف، مطالبه‌گری می‌کنند اما به گفته خودشان، مسئولان گوش شنوایی برای شنیدن صدای این کارکنان آموزشی شاغل در مناطق دورافتاده کشور را ندارند.

***کانال کارگران گروه ملی فولاد:**

وقتی بی‌توجهی به معیشت کارگران بوی خیانت می‌دهد

در حالی که بحران‌های اقتصادی و فشارهای معیشتی، زندگی میلیون‌ها ایرانی را به مرز تحمل رسانده، کارگران و پرسنل شریف گروه ملی صنعتی فولاد اهواز همچنان با تعهد، صبوری و شرافت، چرخه تولید را زنده نگه داشته‌اند. اما آنچه امروز در این مجموعه در حال رخ دادن است، نه تنها بی‌احترامی به زحمات آنان، بلکه خیانت آشکار به اعتماد، معیشت و کرامت انسانی این پرسنل است.

تاخیر بیش از پنجاه روز در پرداخت حقوق کارکنان، به‌ویژه پرسنل پرتلاش شرکت شفق، چیزی نیست که بتوان آن را با بهانه‌های نخبمایی همچون "شرایط جنگی" یا "صرفه‌جویی انرژی" توجیه کرد. این‌ها صرفاً تلاش‌های ناشیانه برای لاپوشانی بی‌کفایتی مدیریتی و مماشات شرم‌آور با تصمیمات ضدکارگری بانک ملی است.

اما فاجعه بزرگ‌تر نه فقط در عملکرد بانک ملی، بلکه در سکوت و انفعال شرم‌آور مدیران ارشد شرکت نهفته است. شما که هر روز از نزدیک شاهد فشار روانی، اضطراب مالی و بحران معیشتی پرسنل هستید، چگونه هنوز در جایگاه‌های مدیریتی خود باقی مانده‌اید؟ شما با سکوتتان، با بی‌تفاوتی‌تان، شریک مستقیم این ظلم و این جنایت هستید.

اگر نمی‌توانید یا نمی‌خواهید برای حقوق نیروهای خود بجنگید، شرافت ایجاب می‌کند که کنار بروید، استعفا دهید و اعلام کنید که نمی‌خواهید ابزار سرکوب معیشت پرسنل باشید. ماندن در مسند مدیریت و دم‌برنیاوردن در برابر این شرایط، خیانتی بزرگ‌تر از خود تأخیر در پرداخت هاست.

بدانید اگر در روزهای آینده اتفاقی برای شرکت، روند تولید یا پرسنل بیفتد، شما هم درست به اندازه بانک ملی مسئول و پاسخگو خواهید بود. تاریخ این رفتار را ثبت خواهد کرد و کارگران فراموش نخواهند کرد که چه کسانی در لحظات سخت، پشتشان را خالی کردند.

از مسئولین استانی، کشوری و نهادهای امنیتی و نظارتی انتظار داریم فوراً به این وضعیت ورود کرده و پشت پرده این تباری سکوت‌آمیز علیه حقوق کارگران را آشکار کنند. این وضع اگر ادامه یابد، نه فقط شرکت، بلکه اعتبار و امنیت اجتماعی منطقه را تهدید خواهد کرد.

حقوق کارگر نه لطف است، نه نسیه، نه جای چانه‌زنی؛ وظیفه است، تعهد است، و اگر انجام نشود، فریاد حق‌طلبی‌اش دیر یا زود دیوار سکوت را فرو خواهد ریخت.

***آزادی جمیل محمدی از اعضای هیات مدیره اتحادیه آزاد کارگران ایران از زندان اوین**

شامگاه دیروز یکشنبه ۲۵ خرداد ماه ۱۴۰۴، جمیل محمدی از اعضای هیات مدیره اتحادیه آزاد کارگران ایران و از همراهان کنندگان طومار اعتراضی چهل هزار نفری کارگران به حداقل مزد در سال ۱۳۹۳، پس از تحمل ۴۰۳ روز حبس از زندان اوین آزاد شد.

جمیل محمدی در سال ۱۳۹۳ در پی فراخوان همراهان کنندگان طومار اعتراضی چهل هزار نفری کارگران برای تجمع در مقابل وزارت کار بازداشت و توسط شعبه ۱۵ دادگاه انقلاب به ریاست ابوالقاسم صلواتی به ۳ سال و ۶ ماه حبس محکوم شد و سپس این حکم در شعبه ۲۶ دادگاه تجدید نظر به دو سال حبس تقلیل پیدا کرد.

اما جمیل محمدی که همچون دیگر کارگران و فعالین کارگری به امنیتی کردن فعالیتهای صنفی معترض بود از تمکین به این حکم خودداری کرد و نهایتاً در ۱۸ اردیبهشت ماه ۱۴۰۳ بازداشت و به زندان اوین منتقل و پس از تحمل حدود ۱۴ ماه حبس، مشمول آزادی مشروط قرار گرفت.

اتحادیه آزاد کارگران ایران با ابراز خرسندی از آزادی جمیل محمدی و تاکید بر حق کارگران در برخورداری از تشکل یابی مستقل و حق اعتراض و تجمع و اعتصاب، بدینوسیله خواهان آزادی همه فعالین صنفی و مدنی، و سیاسی و عقیدتی از زندانهای سراسر کشور و پایان دادن به استبداد و خفقان و چرخه ی تحمیل بی حقوقی بر عموم توده های زحمتکش مردم ایران است.

اتحادیه آزاد کارگران ایران- ۲۶ خرداد ماه ۱۴۰۴

akhbarkargari2468@gmail.com